

עמותת ארגון
המדריכים והיוצרים
לריקודי עם

חיפוש מתווה הרקדות בעת קורונה

דבר יו"ר הארגון

אילן סויסה
יו"ר הארגון

התייחסות משרד התרבות. התשובה - "כשנגיע לזה נתייחס"

ב-19 ביוני, יום שישי בערב, פניתי שוב לעידן הדובר, הפעם בואטסאפ ועם התראה לקיום הפגנה של אלפים בהם רוקדים ומרקידים: "לא ניתן לכם לעצור את המנגינה הזאת". להפתעתי קיבלתי מענה מידי והבטחה שבקרוב יהיה אישור על פתיחת בתי קולנוע ותיאטראות... מה שכלל לא רלוונטי לגבינו. שוב שאלתי - "למה אף אחד לא מטפל במתווה שלנו?" התשובה: תפנה למשרד הבריאות / וועדת קורונה בכנסת...

ב-21 ביוני פניתי שוב למשרד התרבות ודרשתי להיפגש בדחיפות, בלי שום קשר למי אחראי על מה, במטרה לברר לגבי דרכי פיצוי עבור מרקידים עצמאיים. פניתי שוב בטלפון ובהודעה קולית קיבלתי את התשובה: "זה כבר לא נעים לי כל הפניות והלחץ שאתה מפעיל. אתה צריך להיות בקשר עם יו"ר מדור ריקודי עם במשרד התרבות".

ב-23 ביוני נאמר לי שמשרד התרבות פועל מול יו"ר מדור ריקודי עם במשרד התרבות ומול גלית, ראש מדור התרבות במשרד התרבות. ונכתב לי בהודעה שהמשרד ידאג לחבר אותנו עם "מיכל שלנו". עד היום אני לא יודע מי זאת מיכל... אם זה לא היה עצוב, זה היה בהחלט מצחיק... ושוב אמרו לי שממשרד הבריאות נמסר ש"אסור מגע ואסור לרקוד והרי בריקודי עם נותנים ידיים במעגל" ובכך פתרו את עצמם מהטיפול במתווה שלנו...

במהלך כל הזמן הזה פניתי פעמים רבות ליו"ר מדור ריקודי עם במשרד התרבות. החל מה 13 במרץ 2020 עד ה-28 ביולי 2020.

פניתי ב-13/3, 14/3, 17/3, 18/3, 24/4, 26/4 (הפגנה

ה שנה חווינו שנה קשה בצל הקורונה הן בפאן האישי מנטאלי והן בפאן הכלכלי ולא פחות מבחינה פיזית ואנרגטית. איבדנו הרבה דברים בדרך מהרבה בחינות.

בארגון עשינו כל שביכולתנו אל מול הגורמים הרלוונטיים.

כבר בתחילת המשבר, ב-25 למאי פנינו למשרד התרבות כדי לקבוע פגישה. הובטח לי: "נהיה בקשר".

ב-1 ביוני, שוב פניתי למשרד התרבות (לעידן, דוברו של חילי טרופר) ללא מענה. ב-7 ביוני, שוב פניתי למשרד התרבות ותיארת את מצבם הקשה של המדריכים העצמאיים ובמיוחד של אלה שזוהי פרנסתם העיקרית. בתשובה הובטח לי שהנושא צריך לעבור לטיפול משרד הבריאות ושהנושא נמצא בטיפול. התבקשתי לשלוח הצעה למתווה לקיום הרקדות.

כבר באותו יום ב-7.6 שלחתי הצעת מתווה לקיום הרקדות, בהתאם למגבלות שהיו אז, ושאלנו מתחייבים לעמוד בכל נהלי משרד הבריאות. ביקשתי מתווה שאושר אז לריקודים סלוניים. עידן, הדובר שמח על המתווה ואמר שהוא בקשר עם יו"ר מדור ריקודי עם במשרד התרבות ושהוא ידאג להעביר את המתווה לשר התרבות לטיפול ואישור.

ב-13 ביוני (יום שבת), משהבנתי שאין עדיין מענה, פניתי שוב, והפעם ביקשתי שוב את אישור המתווה כמו המתווה של אולמות האירועים - עד 250 רוקדים ביחס לגודל המקום או עד 70% מגודל האולם כפי שמופיע ברישיון העסק. טענתי שאישור ל-50 רוקדים אינו ישים מכל בחינה הגיונית בטח ובטח לא מבחינה כלכלית. כאמור גם מתווה של 50 רוקדים לא אושר ע"י משרד התרבות/מדור ריקודי העם.

ב-14 ביוני פניתי שוב וביקשתי באופן דחוף את

...ונכתב
לי בהודעה
שהמשרד ידאג
לחבר אותנו עם
"מיכל שלנו".
עד היום אני לא
יודע מי זאת
מיכל... אם זה
לא היה עצוב,
זה היה בהחלט
מצחיק

בפסטיבל כרמיאל

בפנייה את הבעיה ואת חוסר המענה מכל המשרדים הנ"ל. היא קישרה אותי מיידית לניקול העוזרת האישית שלה שזימנה אותי לישיבת קורונה בכנסת ישראל בתאריך ה-23.6. הישיבה לאותו יום בוטלה עקב סיור דחוף עם שר הבריאות בבתי חולים ונקבעה ישיבה נוספת ליום שני 29.6 בשעה 13:00.

בישיבת הוועדה הזו קיבלנו מקום של כבוד והרבה זמן להציג את דרישותינו ביחס לאחרים. בוועדה נכחו נציגים ממשרד הבריאות, התרבות, הספורט, ספורט תחרותי ועוד משרדים רלוונטיים עבורנו וכאלה שלא. אני הצגתי את עצמי ואת הארגון ואת כל פעילות הארגון במהלך כל השנים בהן הוא קיים (כ-45 שנה).

את אופן העברת תרבות הריקוד לדורות הבאים, התייעוד והשמירה על היסטורית הריקודים החל מ-1928 ועד היום, קיום פסטיבלי מחולות ברחבי הארץ, הרקדות סופ"ש לקהל הרחב, עבודה עם ילדים, עם כבדי ראייה, עם אוכלוסיות מיוחדות, הרקדות ליושבים על כסאות גלגלים, ריקודי עמים, השתלמויות, תמיכה בקורסי מרקידים וכמובן את השליחות החשובה של מרקידים שלנו בחו"ל והעבודה שהם עושים עבור מדינת ישראל..

צינתי את הקשיים בקיום ההרקדות בימים אלה, את מצבם הכלכלי הקשה של חברנו בארגון ואת הקושי בלהשיג מתווה נורמאלי מול המשרדים שהוזכרו למעלה.

דרשתי מתווה מיידי וכן פיצוי מיידי למדריכים שפרנסתם נפגעה אנושות. הצעתי מתווה שיהיה טוב לכולם וחזרתי שוב ושוב שהנושא חייב להיות מטופל באופן מיידי. דרשתי גם להגדיר אותנו כספורט תחרותי.

במגרש הגלגליות בפסטיבל כרמיאל 2003

בכיר רבין), 1/6, 4/6, 8/6, 9/6, ב-14/6 התקבל אישור התקהלות נרחב (שמחתי) ואז... דוחים בשבוע את הסרת ההגבלות ל-21/6. ב-18/6 הובטח ממשרד התרבות שיש לתקן תקנות לשעת חירום, כנראה בעוד שבוע... ב-19/6 נאמר לנו שאנו לא מסגרת הפתרון (כמה מפתיע...). ב-21/6 שוב פניתי למדור לריקודי עם. ב-28/7 שוב פניתי למדור ואז הבנתי כבר שאין וכנראה לא יהיה מתווה.

אני רוצה לציין שכן היה שיתוף פעולה מצד המדור לריקודי עם, אלא שבמבחן התוצאה אין בשורה... התחום שלנו בעייתי כי יש בו את כל האיסורים הקיימים בנהלי משרד הבריאות.

פנו אלינו שנצטרף למחאת המחול כארגון. כמובן שהסכמתי. שלחנו לכל המרקידים טפסים של השתתפות במחאה של אנשי הבמה. לצערי רובם של המדריכים הפעילים לא הגיעו. הגענו מספר מרקידים כנראה אלו שהיה להם ממש חשוב. מטרת ההפגנה הייתה קבלת תמיכה של משרד התרבות בפיצוי עבור המדריכים/ ואסטרטגיית יציאה מהמשבר.

ב-1.6 פניתי למשרד הבריאות ואמרתי "מדוע ריקודים סלוניים מאושר וריקודי עם לא?" אמרו לי: "סלוניים זה ריקוד תחרותי וריקודי עם לא ולכן לא ניתן לקיים עבורכם את המתווה".

בין ה-1.6 ל-1.9 פניתי אין ספור פעמים למשרד הבריאות תוך בדיקת מצב האישורים למגזרים אחרים (כגון סטאטוס אישור לאולמות אירועים, מסעדות, מועדונים וכו') אבל כלום לא אושר.

לא נשברתי ואז פניתי ישירות לח"כ **ד"ר יפעת שאשא ביטון**, יו"ר ועדת הקורונה בכנסת ישראל ותיארת

הרקדת הפתיחה בפסטיבל כרמיאל 2003

המדריכים ועל מנת לדאוג לכך שכל אחד יחזור לעבודתו ע"י מציאת מתווה ולהרקדות.

אני שמח שרובנו, באופן טבעי, מצאנו פתרון יצירתי לשמח את הרוקדים שלנו ולשמור על קשר עימם, בשידורי אינטרנט, זום ועוד... וגרמנו לאושר בקרב הרוקדים בארץ ובעולם. אתם ראויים להערצה.

לסיום אני ואנו כארגון מודעים לכך שכולנו איבדנו את מקור פרנסתנו שלחלק נכבד מאיתנו זו הייתה הפרנסה העיקרית. אך אל לנו להירתע כי גם דברים טובים יצאו מזה - הן בחשיבה על העתיד והן בהתנהלות היומיומית שלנו. דווקא עכשיו אנו צריכים להיות חזקים ולצמוח מתוך המשבר הזה בתקווה לעתיד וחיים טובים יותר.

אני אוהב ומחזק את כולכם ובהזדמנות זו רוצה לאחל לכם ולבני ביתכם שנה טובה ומתוקה ושבשנה זו נדע לצאת לדרך חדשה שהיא גם "הדרך הישנה" אלא שהפעם נדע להעריך אותה נכון יותר וללמוד ששום דבר אינו מובן מאליו.

בסיכום הישיבה קבעה יו"ר הוועדה שעל משרדי התרבות והבריאות לזמן אותי באופן מייד לביצוע מתווה.

ונחשו מה קרה?

ב-30.6 פניתי שוב וחיפשתי את הגורמים שהיו אמורים לחזור אלי. לא קיבלתי מענה. אני חייב לציין כי **ד"ר יפעת שאשא ביטון** ניסתה שוב ושוב לעשות הכל למעננו כולל בתקשורת.

אני עדיין לא מרפה ופועל רבות מול המשרדים הרלוונטיים למציאת פתרון חוקי, הולם ובהקדם האפשרי.

לצערי משרד התרבות והמדור לא הצליחו למצוא מתווה הגיוני ואפילו סביר לקיום הרקדות. לאכזבתי שיתוף הפעולה מצד משרד זה היה רק בהבטחות והביצוע בציון נכשל פלוס.

היחידה שכן עשתה ופעלה למען המרוקדים והרוקדים בארץ היא **ד"ר שאשא ביטון** ועדיין פועלת למציאת מתווה מתאים שבו נוכל גם לשמח את רוקדינו וגם להתקיים ברמה סבירה.

אני מבטיח ומתחייב שאנו בארגון עשינו וממשיכים לעשות הכל כולל לשיפור המצב האישי של

אני שמח שרובנו, באופן טבעי, מצאנו פתרון יצירתי לשמח את הרוקדים שלנו ולשמור על קשר עימם, בשידורי אינטרנט, זום ועוד... וגרמנו לאושר בקרב הרוקדים בארץ ובעולם. אתם ראויים להערצה.